

Základy programování (IZP)

Čtvrté počítačové cvičení

Brno University of Technology, Faculty of Information Technology
Božetěchova 1/2, 612 66 Brno - Královo Pole
Gabriela Nečasová, inecasova@fit.vutbr.cz

10.10.2016

- **Můj profil:** <http://www.fit.vutbr.cz/~inecasova/>
  - Kancelář: A221
  - Konzultační hodiny: po domluvě emailem
  - Karta Výuka → odkaz na osobní stránky:
IZP 2016/2017 Cvičení → Materiály
- **Komunikace:** email – prosím používejte předmět:
IZP - <předmět emailu>

- **Nezapomeňte** se ve **WISu** přihlásit na všechny **4 termíny**:
  - 3 projekty IZP
  - 1 dokumentace ke třetímu projektu
- **Pozor**: přihlašujte se ke **správnému asistentovi!**
- Přihlašování začalo **10. 10. 2016 v 8:00**
- **PŘIHLAŠTE SE RADĚJI HNED TEĎ**
- Přihlašování končí 30. 10. 2016 ve 22:00

- 1. projekt – Práce s textem
  - 31. 10. Obhajoba projektu
  - 6.11. Odevzdání projektu do WISu
  - Jméno souboru: **proj1.c**
- 2. projekt
  - Odevzdání již 27. 11. 2016
- 3. projekt
  - Odevzdání již 11. 12. 2016

- **Proměnné, datové typy, příkazová řádka**
  - Řešení všech máte na wiki stránkách...
  - ... ale když už jsme tady, vyzkoušíme je aspoň trochu samostatně (jako minule)
- Pokud nebudete vědět, jak se zapisuje nějaká programová konstrukce (proměnná, podmínka, atd.), zapište si do zdrojového souboru komentář
  - `//` tady se budou vypisovat dva řetězce
  - `/*` komentář na více řádku
  - `*/`

- Základní pojmy
  - **Proměnná**

- Základní pojmy

- **Proměnná**

- Pojmenované místo v paměti, ve kterém uchováváme data.
    - Má určitý datový typ a její hodnota se **může** za běhu programu měnit.
    - Příklad: `int a=10;`

- Základní pojmy

- **Proměnná**

- Pojmenované místo v paměti, ve kterém uchováváme data.
    - Má určitý datový typ a její hodnota se **může** za běhu programu měnit.
    - Příklad: `int a=10;`

- **Konstanta**

- Základní pojmy

- **Proměnná**

- Pojmenované místo v paměti, ve kterém uchováváme data.
    - Má určitý datový typ a její hodnota se **může** za běhu programu měnit.
    - Příklad: `int a=10;`

- **Konstanta**

- Pojmenované místo v paměti, ve kterém uchováváme data.
    - Má určitý datový typ, její hodnota se **nemůže** za běhu programu měnit.
    - Příklad: `const int b=10;`

- **Datový typ**

- **Datový typ**

- Jaká **data** mohou být na pojmenovaném místě **uložena**
- Jaké **operace** mohou být s daty prováděny
- Např. **int**, **double**, **float**, **char**, **bool**, ...
- Pro určení **velikosti datového typu** můžeme s výhodou použít operátor **sizeof()**
  - Příklad za okamžik

- **Pojmenování (identifikátor)**

- To, jak je proměnná pojmenovaná, **závisí pouze na programátorovi**
- **ALE** proměnné pojmenované `test12345`, `mojenejuzasnejsipromenna` apod. asi nebudou úplně nejvhodnější
- Indexy: `i, j, k, l, ...`
- Řetězce: `str, s, ...`
- Znaky: `c, ch, ...`
- Konstanty: `KONSTANTA` (velká písmena)
- Datové typy: `TArray, ColorSpace, ...` (později)

- **Nedoporučuje se**, aby název proměnné začínal **podtržítkem** - mnoho takových názvů je definováno překladačem a mají proto zvláštní význam.
  - `int _promenna`
- Názvy proměnných a funkcí, které jsou delší, než jedno slovo můžeme zapisovat
  - `velmi_dlouhy_nazev_id`
  - `velmiDlouhyNazevId`
(angl. Camel-Caps, Camel-Case)
- Vyberte si jeden styl zapisování a **držte se ho**
- Je **vhodné (nikoliv nutné)** pojmenovávat v **angličtině**

- **Deklarace**

- Deklarace proměnné **vytváří novou proměnnou**, kterou je možno použít dál v programu

```
int i; // nepřihřazena žádná hodnota
```

- **Deklarace**

- Deklarace proměnné **vytváří novou proměnnou**, kterou je možno použít dál v programu

```
int i; // nepřirazena žádná hodnota
```

- **Inicializace**

- Přiřazení počáteční hodnoty **deklarované** proměnné

```
int j = 10; // inicializováno na 10
```

```
a = 60; // NELZE, proměnná není  
        // deklarována
```

- **Přiřazení** (operátor =)
  - Nastavení hodnoty proměnné

```
int j = 10; // inicializováno na 10
```

```
j = 60;      // nová hodnota j je 60
```

- **Porovnání** (operátor ==)
  - Využíváme v podmínkách `if (i == 0) {...}`
  - **Pozor: neplést s přiřazovacím operátorem!**

- Několik ukázek z wiki

```
int i;  
char* s = "Hello";  
char c1 = '\\0', c2;  
char *s2, c;  
  
i = 2;  
c2 = s[i]; // jaký znak získáme?
```

- **Ukazatele**

- proměnné **uchovávají adresu**, která ukazuje do paměti počítače
- Vážou se k určitému datovému typu
- Definice proměnné typu ukazatel:

```
bazovy_typ *nazev_promenne;
```

```
int *int_ptr; // ukazatel na int
```

- Na minulém cvičení jsme už řetězce trochu zkoumali ...
- ... a nyní si je zopakujeme oficiálně 😊
- **Řetězcový literál (neboli konstanta)**
  - Inicializujeme

```
char* s = "Hello";
```
  - **Nelze měnit za běhu programu**

Skutečná adresa	1634	1635	1636	1637	1638	1639
Index	0	1	2	3	4	5
Hodnota	10	20	30	40	50	60

Skutečná adresa	1634	1635	1636	1637	1638	1639
Index	0	1	2	3	4	5
Hodnota	10	20	30	40	50	60

- **Pole:** prvky stejného typu, spojitě místo v paměti

Skutečná adresa	1634	1635	1636	1637	1638	1639
Index	0	1	2	3	4	5
Hodnota	10	20	30	40	50	60

- **Pole:** prvky stejného typu, spojitě místo v paměti
- **Deklarace staticky:** `int moje_pole[6];`

Skutečná adresa	1634	1635	1636	1637	1638	1639
Index	0	1	2	3	4	5
Hodnota	10	20	30	40	50	60

- **Pole:** prvky stejného typu, spojitě místo v paměti
- **Deklarace staticky:** `int moje_pole[6];`
- **Velikost pole:** operátor `sizeof()` – velikost v bajtech
  - U polí vrací součet velikostí jeho položek

Skutečná adresa	1634	1635	1636	1637	1638	1639
Index	0	1	2	3	4	5
Hodnota	10	20	30	40	50	60

- **Pole:** prvky stejného typu, spojitě místo v paměti
- **Deklarace staticky:** `int moje_pole[6];`
- **Velikost pole:** operátor `sizeof()` – velikost v bajtech
  - U polí vrací součet velikostí jeho položek
- **Velikost moje_pole:**
`int velikost = 6*sizeof(int);`

Skutečná adresa	1634	1635	1636	1637	1638	1639
Index	0	1	2	3	4	5
Hodnota	10	20	30	40	50	60

- **Pole:** prvky stejného typu, spojitě místo v paměti
- **Deklarace staticky:** `int moje_pole[6];`
- **Velikost pole:** operátor `sizeof()` – velikost v bajtech
  - U polí vrací součet velikostí jeho položek
- **Velikost moje_pole:**

```
int velikost = 6*sizeof(int);
```
- **Pozor:** velikost datového typu záleží na procesoru
  - `sizeof(int)` může být 2, 4 nebo 8

Skutečná adresa	1634	1635	1636	1637	1638	1639
Index	0	1	2	3	4	5
Hodnota	'h'	'e'	'l'	'l'	'o'	'\0'

Skutečná adresa	1634	1635	1636	1637	1638	1639
Index	0	1	2	3	4	5
Hodnota	'h'	'e'	'l'	'l'	'o'	'\0'

- **Řetězce:** pole typu `char` zakončená nulovým znakem `'\0'`

Skutečná adresa	1634	1635	1636	1637	1638	1639
Index	0	1	2	3	4	5
Hodnota	'h'	'e'	'l'	'l'	'o'	'\0'

- **Řetězce:** pole typu `char` zakončená nulovým znakem `'\0'`
- **Pozor:** `char pole[5];`
  - Není zde místo pro ukončovací nulu (`'\0'`)
- **Pozor:** je nutné hlídat meze pole!

PŘÍKLADY

- Na rozehrání poslední příklad z minula, ale nejdřív argumenty trochu zopakujeme ...

- Jednotlivé argumenty budeme oddělovat mezerou
- Argumenty se dají získat pomocí následující konstrukce:

```
int main(int argc, char* argv[])  
{  
    // argc - počet argumentů  
    // argv - jednotlivé argumenty, argv[0]  
    // (název souboru s programem) }  
}
```

- Pro `./hello -sum 10 20` `argc=4`

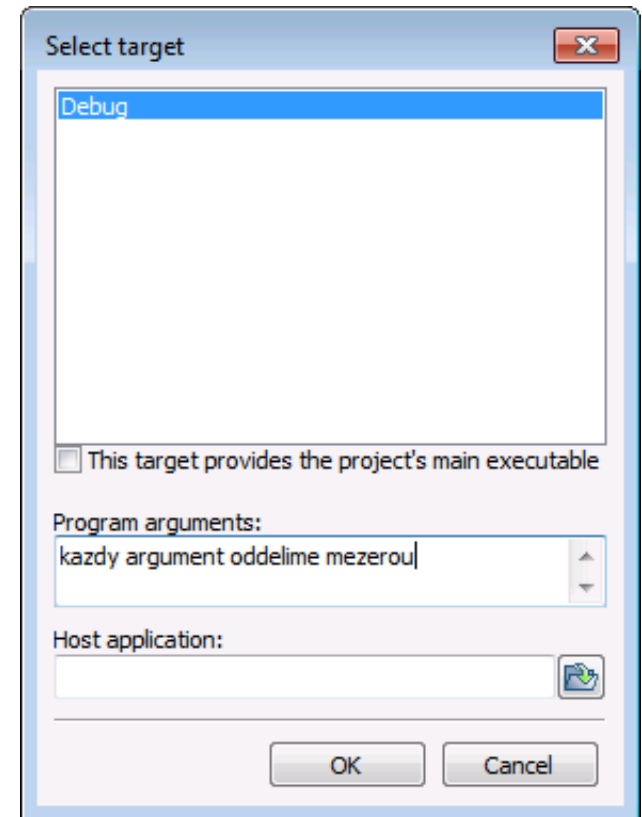
argv[0]	argv[1]	argv[2]	argv[3]
"hello"	"-sum"	"10"	"20"

- **Code::Blocks**

- Project → Set program's arguments → OK
- Spustíme program

- **Linux**

`./program arg1 arg2 arg3`

- Jednotlivé argumenty jsou od sebe odděleny mezerou

PŘÍKLAD 1

VÝPIS ARGUMENTŮ

PŘÍKAZOVÉHO ŘÁDKU

- Napište program, který bezpečně **vypíše všechny argumenty**, se kterými byl program spuštěn
- Náповěda: Použijte cyklus (**while**, **for**)
  - Cyklus **while**: nezapomeňte inkrementovat řídící proměnnou v těle cyklu
  - Funkce **printf()** nutné **#include <stdio.h>**

```
printf("text");
```

```
int i = 10;  
printf("cislo: %d", i);
```

```
char* retezec = "Ahoj";  
printf("retezec: %s", retezec);
```

```
for (inicIALIZACE; test; inkrementace)  
{ }
```



```
inicIALIZACE;  
while (test)  
{ inkrementace; }
```

PŘÍKLAD 2

POROVNÁNÍ DVOU ŘETĚZCŮ

- Nutné vložit knihovnu: `#include <string.h>`
- Lexikografické porovnání řetězců `s1` a `s2`

```
int strcmp(char* s1, char* s2);
```

- Funkce vrátí číslo (`int`)
  - `== 0` pokud jsou řetězce `s1` a `s2` stejné
  - `> 0` pokud je řetězec `s1` lexikograficky větší než `s2`
  - `< 0` pokud je řetězec `s1` lexikograficky menší než `s2`
- A [další](#)

- Složený příkaz: `if (podmínka) {...} else {...}`
  - Pokud **je** podmínka pravdivá: provede se větev `if`
  - Pokud **není** podmínka pravdivá: provede se větev `else`
- **Jak tedy zjistíme, že jsou dva řetězce shodné?**
  - 1) Musíme zavolat funkci `strcmp()`
  - 2) Musíme v podmínce ověřit, jak porovnání dopadlo
- 2 způsoby:
- **Lepší:**

```
if (strcmp("ahoj", "ahoj") == 0) {...}
```

```
int pom;  
pom = strcmp("ahoj", "ahoj"); // lze také...  
if (pom == 0) {...}
```

- Napište program, který porovná **první argument programu s řetězcem `--help`**
  - Pokud se první argument s tímto řetězcem shoduje, vypište libovolný text na obrazovku
- Zkontrolujte, **zda byl první argument opravdu zadán**, složitější kontrolu argumentů **NEPROVÁDĚJTE**.
- **Nápověda**

```
int strcmp(char* s1, char* s2);
```
- Funkce vrátí 0, pokud jsou řetězce shodné

PŘÍKLAD 3

HLEDÁNÍ ARGUMENTU -H

- Napište program, který zjistí, **zda byl zadán** argument **-h**
  - Pokud ano, vypište libovolný text na obrazovku
- Zároveň vypište, **na jakém indexu** se argument **-h** nachází

- **Nápověda**

```
int strcmp(char* s1, char* s2);
```

- Funkce vrátí 0, pokud jsou řetězce shodné
- Pro kontrolu argumentů využijte cyklus

PŘÍKLAD 4

ZPRACOVÁNÍ ARGUMENTŮ

PŘÍKAZOVÉ ŘÁDKY

- **Knihovna `#include <stdbool.h>`**
  - Poté můžete používat datový typ `bool`
    - Pravdivostní hodnoty `true/false`
    - Číselně: `false == 0`, `true != 0` (cokoli jiného než 0)
    - `bool pravdivaPodminka = true;`
    - `bool nepravdivaPodminka = false;`
  - V podmínce

```
if (pravdivaPodminka) { ... }
```

```
if (!nepravdivaPodminka) { ... }
```

- A na závěr ještě operátory
  - **Aritmetické:** unární, binární
  - **Logické:** && (AND), || (OR)
  - **Relační:** =, ==, >, <, >=, <=

A	B	AND	OR
0	0	0	0
0	1	0	1
1	0	0	1
1	1	1	1

- Výpis chybových hlášení → standardní chybový výstup:

```
fprintf(stderr, "Chyba! \n") ;
```

- → Toto je potřeba v projektech!
- A teď konečně příklad 😊

- Napište program, který bude kontrolovat zadané argumenty příkazové řádky
  - Pokud **nebyl zadán žádný argument**, vypíše **chybu** na **stderr**
  - Pokud byl zadán **argument –h** (většinou nápověda), vypíše na standardní výstup řetězec **Napoveda**
  - Pokud byl zadán **argument –o**, vypíše na standardní výstup libovolný jiný řetězec
  - Argumenty **–h a –o nelze použít zároveň** (v tom případě chyba, výpis na **stderr**)
  - Program může přijímat **pouze argumenty – h a – o**, v opačném případě chyba
- Pokuste se **oddělit zpracování argumentů od výpisů**
  - **bool hflag = false; ... if (hflag) ...**

PŘÍKLAD 5

PŘEVOD ŘETĚZCE NA ČÍSLO

- Několik funkcí (a hlavičkových souborů), které se mohou hodit
- Knihovna `#include <stdlib.h>`
- Funkce `int atoi(const char* str);`
  - Převádí řetězce na čísla, vrací získané číslo
  - POZOR: je nutné funkci předat opravdu číslo, ne nesmysl

```
int cislo = atoi("123abc");
printf("prevedene cislo: %d", cislo);
// prevedene cislo: 123
```

- Pokud předáte opravdu nesmysl, vrátí 0
- Bezpečnější varianta: `strtol()`

- Funkce `long int strtol (const char* str, char** endptr, int base);`
  - `str` – řetězec k převodu
  - `endptr` – ukazatel na poslední znak, který zbyl po konverzi
    - `if(*endptr != '\0') { // chyba }`
  - `base` – základ, v tomto případě desítková soustava (tedy 10)

PŘÍKLAD 6

NAČÍTÁNÍ SLOV ZE

STANDARDNÍHO VSTUPU (STDIN)

- Načítání slov ze standardního vstupu (stdin)

- Možnosti:

- Po znacích: funkce `getchar()`
- Celý řádek: funkce `scanf`

`scanf()` **vrací:**

cislo = 1 pokud se
slovo načetlo

cislo <= 0 při chybě

```
int cislo = scanf("%format", kam);
```

- **Načítání slov ze standardního vstupu (stdin)**
- Možnosti:
  - Po znacích: funkce `getchar()`
  - Celý řádek: funkce `scanf`
- Napíšeme program, který načte slovo o maximální délce **10 znaků a vypíše ho**
- Bude slova načítat, dokud nenarazí konec souboru (**EOF = End Of File**)
  - Windows: CTRL-Z   Linux: CTRL-D

`scanf()` **vrací:**
cislo = 1 pokud se slovo načetlo
cislo <= 0 při chybě

```
char slovo[?]; // co tu bude? 😊  
int code = scanf("%10s", slovo);
```

- Budu se ptát na jednoduché věci, které se budou týkat tématu cvičení nebo toho, co jsme tady už dělali
- Budete zase programovat samostatně, tak jako na tomto a předchozím cvičení
  - Pokud vám dělaly problémy dnešní příklady, využijte tento týden k procvičení
- **Hodnocení**
  - Ráda bych všem dala **ALESPONŽ 1b**, ale budu chtít vidět aktivitu a to, že jste se na cvičení připravili
  - Se samostatným příkladem případně pomůžu, ale většinu musíte zvládnout sami

Děkuji za pozornost

- **Základní styly:**

- llvm
  - <http://llvm.org/docs/CodingStandards.html>
- Mozilla
  - https://developer.mozilla.org/en-US/docs/Mozilla/Developer_guide/Coding_Style
- Gnu
  - <https://www.gnu.org/prep/standards/standards.html>